

GEEN GEBREK AAN GARNAAL IN SEPTEMBER 1975

De Oostendse garnalvisserij zorgden voor rekordcijfers tijdens de voorbije septembermaand. Tegenover verleden jaar is de aanvoer inderdaad bijna verviervoudigd waardoor niet minder dan 72.142 kg in de afslag verkocht werden. Verleden jaar geraakten we maar aan 19.130 kg. Zeer grote vangsten die vaak boven de 400 kg uitstegen met uitschieters tot 600 en zelfs 700 kg voor sommige schepen. De gemiddelde vangst kwam op 262 kg, dat geeft eigenlijk lichtelijk een vervalst beeld. De enkele kleine vangsten die niet in de afslag verkocht worden van schepen die hun garnaal laten schatten, drukken het gemiddelde inderdaad omlaag. De gemiddelde vangst mogen we voor de normaal verkopen-ge schepen rond de 350 kg schatten. Ondertussen is dat gemiddelde toch ook meer dan verdubbeld ten overstaan van verleden jaar toen in plaats van 262 kg slechts 107 kg gemiddeld verkocht werden.

Bij een aanvoer die dergelijke afmetingen aanneemt is het normaal dat de prijs gaat dalen. Gemiddeld geraakten we in september toch nog aan 37,60 fr tegenover 61,30 fr verleden jaar. Uitgedrukt in opbrengsten valt dat echter nog gunstiger uit voor dit jaar aangezien we met 9.905 fr opbrengst gemiddeld nog duidelijk boven 1974 blijven toen maar 6.597 fr bereikt werd.

De prijzen zijn over het algemeen redelijk vast geweest. Alleen op één zaterdag viel het slecht uit en zakte de garnaal onder een gemiddelde prijs van 18 fr. Die dag

noteerden we echter ook een rekordaanvoer van meer dan 6500 kg.

De garnalvisserij geraakte in september 1975 aan een officiële totale opbrengst van 2.714.161 fr, verleden jaar slechts 1.174.323 fr., een stijging dus met ruim 1,5 miljoen fr. Slecht kan dat niet genoemd worden.

ACHTERSTAND NA 9 MAANDEN BIJNA INGELOPEN

Nadat gedurende acht maanden van dit jaar telkens minder garnaal gebracht werd dan in 1974, staan we dank zij de uitzonderlijke vangsten van september toch nog bijna op hetzelfde aanvoercijfer als vorig jaar. De achterstand is nu tot op 3200 kg na, ingelopen. Voortgaande op de vangsten die worden ziet het er naar uit dat we ook begin oktober nog gebracht na 10 maanden met een grotere totale aanvoer zullen staan dan verleden jaar.

Die totale aanvoer bedroeg na negen maanden in 1975 toch al weer 203.631 kg tegen 206.849 kg verleden jaar. De opbrengst is een flink stuk hoger dan verleden jaar en steeg van 14.276.442 fr naar 16.383.165 fr, hetzij met 2,1 miljoen fr., waarvan 1,5 miljoen in september. De gemiddelde prijs over deze periode steeg van 69 fr naar 80,40 fr terwijl de vangst nog iets kleiner blijft dan in 1974, namelijk 86 kg in plaats van 94. De gemiddelde opbrengst ligt niet zo ver boven die van 1974 maar liep toch op van 6520 fr naar 6970 fr.

IJSLANDSE TREILERS VERKOCHTEN TE OOSTENDE

We hadden een kort gesprek met een vertegenwoordiger van de IJslandse schepen die deze week hun vis in de afslag te Oostende brachten. Hij was eerder mistevreden over de prijs van de rode poot omdat dat het heel goede kwaliteit was die in de markt gezet werd. Hier werd zeker op 1200 fr de ben gerekend, terwijl er slechts 900 fr te bekomen werd. Wat de prijs van de koolvis betreft, noemde hij deze goed, maar hij was hiervan overtuigd omdat al deze vis, volgens zijn eigen weten, reeds bij voorbaat door West-Duitsland geclaimd was. Inderdaad zijn de opslagplaatsen voor koolvis in Duitsland, volgens het zeggen van onze spreker, totaal ledig en is er in Bremerhaven en Cuxhaven een zeer grote vraag hiernaar. Voor een regelmatige bevoorrading van de Oostendse markt door de IJslandse schepen zelf, zou er wel één en ander te doen zijn, maar men wordt hier gekonfronteerd met een heleboel tegenstrijdige groepsbelangen die niet van aard zijn om een regelmatige aanvoer in de hand te

werken. De IJslandse schepen die deze week de Oostendse haven aandagen, vaarden op Bremerhaven zodat het duidelijk is, zegde onze spreker, dat de aangebrachte vis voor de uitvoer zal bestemd zijn. Wij zelf deelden de vertegenwoordiger onder andere mede, dat bij een regelmatige bevoorrading door IJslandse vaartuigen van de Oostendse markt, er zich hier ook geleidelijk een koopketen zou vormen, zodanig dat de afzet weldra volledig zou georganiseerd zijn en de vis van de IJslandse schepen, wat de prijs betreft, zeker wel tot zijn recht zou komen. Met echter slechts eens om de twee maand te komen, moet men ook kunnen aanvaarden, dat er in dit geval wel eens moeilijkheden kunnen optreden en dat deze dan op zekere manier verklaarbaar en aanvaardbaar zijn.

Maar zullen de vislossers opgeruid door hun syndikaten niet opnieuw hun eigen ruiten inslaan? Of is ook hier de dop de ziekte geworden?

ZIJ HADDEN PECH...

— De B.5 „Drakkar” van schipper Jozef Vandewalle geraakte in een hevige storm met windkracht 10. Een hoge zee trof het kontainer-vlot dat met geweld uit zijn stoel werd gelicht en terecht kwam tegen de luchtkoker van het kookhuis. Deze luchtkoker werd afgerukt en ging overboord.

— Ter visserij kreeg schipper Jozef Welvaert van de Z.12 „Sabrina” een oproep via de radio van de Z.558 die om sleephulp vroeg. Na akkoord werden de boeien aan boord van de „Sabrina” gewonden waarna koers gezet werd naar de Z.558 welke naar Zeebrugge werd gesleept.

— De Z.596 „De Zwerver” van schipper Robert Savels lag ter visserij. Aldaar kreeg men een oproep via de radio van de Z.435 „La Madelon” die met motorschade had af te rekenen, en om sleephulp vroeg. Beide vaartuigen lagen anderhalf uur varen van elkaar. Beide schippers waren het eens en de Z.596 werd naar Grimsby op sleep genomen.

— De Z.175 „Quo Vadis” van schipper André Witterwulge, was ter visserij met de schroef op een onder water zittend voorwerp gestoten. Daarna begon het achterschip te daveren. De boeien werden gewonden en na enkele malen vooruit en achteruit te hebben gemanoeuvreerd bleek alles weer normaal. De visserij werd dan opnieuw hervat.

— De Z.582 „Eldorado” liep ter visserij schade op aan de schroef door op een onder water zittend voorwerp te slaan, zonder dat dit echter verdere hinder veroorzaakte, daar de motor normaal bleef draaien. Terug in de vissershaven werd het vaartuig op de slipway geplaatst. Vastgesteld werd dat twee bladen van de schroef geplooid waren.

— Ter visserij kreeg de Z.484 van schipper Willy Paeyts schade aan de keerkoppeling. Voor herstelling werd naar Grimsby gevaren. Terug op de visserijgronden liep de temperatuur van de keerkoppeling abnormaal op. Alhoewel er abnormale geluiden in de keerkoppeling werden gehoord, werd verder gevist totdat men terug naar de thuishaven liep.

— De Z.512 „El Cid” lag ter visserij waar de visserij normaal kon bedreven worden. Plots viel de motor stil nadat een tros in de schroef was geraakt. Na vruchteloze pogingen kwam de staatsleepboot „Zeetijger” ter plaatse en nam de Z.512 op sleep naar Zeebrugge.

— De Z.38 „Moby Dick” van Vlietinc Alfred sloeg vast aan een wrak. Tijdens het winden is de winch gebroken. De O.243 in de nabijheid was, hielp de boeien aan boord hijsen, waarop beide vaartuigen de thuishaven vervoegden.

— Z.588 „Vita Nova” kreeg een stuk nylon in de schroef waardoor de schroefas en lagers in roer beschadigd werden.

— De O.104 „Zeehond” van Dasseville H. liep schade op aan de keerkoppeling, waardoor het schip door de „Zeetijger” naar de haven diende opgesleept te worden.

Dat er op een vloot van meer dan 250 eenheden elke week mo-

tor- of andere schadegevallen zijn, hoeft niet gezegd.

— De O.104 van Dasseville moest vorige week door de sleepboot „Zeetijger” naar de haven van Oostende gesleept worden met gebroken rollagers van de keerkoppeling.

— De Z.189 „Shamrock” moest met korre in de schroef door de O.198 naar Middlesborough (Engeland) opgesleept worden, waar deze door een duiker werd verwijderd om terug naar zee te kunnen varen.

— De Z.435 „La Medelon” moest door de Z.175 met motordefekt naar de haven van IJmuiden opgesleept worden.

— De N.719 moest met tros in de schroef door de N.45 van Michel en Gabriel Vercoutter naar de haven van Oostende gesleept worden.

BRITSE PRODUCENTEN GEWONNEN VOOR EEN GROTE UITBREIDING VAN DE TERRITORIALE WATEREN

We wezen er vroeger reeds op dat de Engelse visserijmiddens de toetreding van hun land tot de E.E.G. afkeurden, vooral vanwege de hierdoor ontstane gebondenheid met deze landen, die een eventuele uitbreiding van de Engelse territoriale wateren ten opzichte van de E.E.G.-partners onmogelijk maakt. Niettegenstaande deze gebondenheid geen preferentieel regiem voor één der participerende landen normaal mogelijk maakt, hebben de Britse producentenorganisaties nu toch weer hun stem laten horen opdat de Engelse regering vreemde vaartuigen, waaronder ook deze der partnerlanden, uit een brede kustzone zou weren. Dat deze kringen zelf op een zeer grote uitbreiding van de territoriale wateren staan, is slechts koren op de IJslandse molen en verzwakt natuurlijk de onderhandelingspositie van de EEG tegenover IJsland. Engeland heeft een uitgebreide kust en heel wat vreemde vaartuigen komen tot onder de Engelse kusten de vis weghalen. Met de op gang zijnde uitbreiding van de territoriale wateren rond IJsland en elders vrezzen de Britten nu natuurlijk dat er nog wat meer vaartuigen hun geluk zullen beproeven op de vanggronden onder de Engelse kust. Het is best mogelijk dat de Engelse regering, onder druk van de eigen visserij, toch zal trachten iets voor eigen vissers los te krijgen van de partnerlanden. We hebben al argumenten horen hantieren als een toekenning van een contingent onder de EEG-landen in verhouding tot de uitgestrekt-heid der kust en in verhouding tot het aantal vissersvaartuigen waaruit Engeland een niet onaanzienlijk voordeel zou puren, enz.

Laat ons echter afwachten.